

Sygn. akt V U 512/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku B. D.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W.

o ponowne przeliczenie renty rolniczej

na skutek odwołania B. D.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W.

z dnia 12 marca 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 512/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2015 r., znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przeliczył wnioskodawcy B. D. rentę rolniczą od dnia 1 stycznia 2015 r. do 31 sierpnia 2015 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że po potrąceniu zaliczek na podatek dochodowy oraz z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne kwota świadczenia do wypłaty wynosić będzie 949,17 zł miesięcznie (pkt III), z czego będzie potrącana co miesiąc kwota 279,54 zł z tytułu egzekucji administracyjnej (pkt IV).

Wnioskodawca B. D. wniósł od powyższej decyzji odwołanie, sprecyzowane w piśmie procesowym z dnia 18 września 2015 r. (data wpływu), domagając się zwrotu nienależnie potrąconej kwoty 279,54 zł za miesiąc marzec 2015r. W uzasadnieniu podniósł, że w marcu 2015 r. nie otrzymał skarżonej decyzji, a 27 kwietnia 2014 r. dotarł do niego jedynie jej duplikat, co spowodowało, jego zdaniem, że organ renty dokonał potrącenia przed skutecznym ustaleniem wysokości renty. Ponadto, powołując się na treść art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tj. Dz. U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.) i art. 139 oraz 141 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), argumentował, że prawidłowo wyliczoną kwotą potrącenia z tytułu egzekucji administracyjnej powinna być ewentualnie kwota 237,29 zł, stanowiąca 25 % świadczenia przyznanego mu do wypłaty.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 12 marca 2015 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wydał decyzję o ponownym ustaleniu wysokości renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy przysługującej wnioskodawcy B. D..

Organ rentowy wyliczył wysokość brutto świadczenia na kwotę 1118, 17 zł. Należna zaliczka odprowadzana od powyższej kwoty z tytułu podatku dochodowego wyniosła 68,00 zł, a składka na ubezpieczenie zdrowotne to łącznie 101,00 zł, z czego kwota odliczana od podatku wyniosła 86,65 zł, a odliczana od świadczenia 14,35 zł. Po odliczeniu powyższych zaliczek organ rentowy ustalił wysokość renty do wypłaty (netto) na kwotę 949,17 zł miesięcznie. Z przysługującej renty KRUS odliczył następnie kwotę 279,54 zł miesięcznie z tytułu egzekucji administracyjnej, prowadzonej przeciwko wnioskodawcy na podstawie zajęcia egzekucyjnego, dokonanego przez Urząd Skarbowy w Z. w oparciu o administracyjny tytuł wykonawczy o numerze (...), opiewający na kwotę 5.000,00 zł należności głównej.

Decyzja powyższa została wysłana na adres wnioskodawcy dnia 18 marca 2015r. przesyłką nierejestrowaną. Dnia 27 kwietnia 2014 r. wnioskodawca odebrał duplikat w.w. decyzji.

D o w ó d: w aktach KRUS: - tytuł egzekucyjny z dn. 04.12.2013 r.,

- decyzja z dn. 12.03.2015 r.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, KRUS może potrącać z wypłacanych świadczeń z ubezpieczenia (emerytur i rent) inne należności - poza zaległymi składkami na ubezpieczenie społeczne rolników - na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Te odrębne przepisy, na mocy odesłania z art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, zamieszczone są w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), w artykułach 139-141.

Zgodnie z art. 139 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej, z emerytur i rent - po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych - podlegają potrąceniu sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych (administracyjnych i sądowych) na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne. Przepis art. 140 ust. 1 pkt 3 granicę potrąceń z w.w. tytułu ograniczył do wysokości 25 % wartości świadczenia. Ustęp 7 tego przepisu precyzuje zaś, że wysokość części świadczenia podlegającego egzekucjom oraz wysokość potrąceń, ustala się od kwoty świadczenia przed odliczeniem miesięcznej zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Według art. 141 ust. 1 pkt c w.w. ustawy emerytury i renty są wolne od egzekucji i potrąceń w części odpowiadającej 50 % kwoty najniższej emerytury, przy potrącaniu należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 5, wraz z kosztami i opłatami egzekucyjnymi.

O dokonywaniu potrącenia świadczeń z KRUS orzeka się w decyzji ustalającej prawo do świadczenia albo w odrębnej decyzji (art. 50 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników).

W sprawie spornym pozostawało, czy zaskarżona decyzja mogła prowadzić do potrącenia kwot za marzec 2015 r., a nadto, czy wskazana w niej kwota potrąceń egzekucyjnych odpowiadała prawu. Skarżący utrzymywał bowiem, że brak jest podstaw do potrąceń za okres sprzed skutecznego doręczenia decyzji w tym przedmiocie, czyli przed kwietniem 2015 r., a nadto twierdził, że ustalona przedmiotową decyzją kwota potrącenia przekracza granicę maksymalnych potrąceń.

Stanowisko wnioskodawcy było błędne. Data doręczenia ubezpieczonemu decyzji, zawierającej postanowienia o potrąceniu danej kwoty i ustaleniu wysokości świadczenia nie ma żadnego znaczenia dla prawidłowości potrącenia. W szczególności nie ma podstaw prawnych, by możliwość potrącenia egzekwowanych w postępowaniu administracyjnym kwot ograniczać do okresu po doręczeniu decyzji, gdyż postanowienie w tym zakresie ma jedynie charakter deklaracyjny w tym sensie, że podstawą potrącenia nie jest decyzja organu rentowego, a administracyjny tytuł wykonawczy, którego treść skarżący znał i był nadto informowany przez organ rentowy o ratalnym sposobie egzekucji, dokonywanej na podstawie tego tytułu wykonawczego.

Jeśli zaś idzie o samą wysokość potrącannej kwoty, to wyliczenia przedstawione przez skarżącego są nieprawidłowe, gdyż zupełnie pomijają treść wyżej przytoczonego przepisu art. 140 ust. 7 ustawy emerytalnej, który wyklucza wyliczanie górnych granic potrąceń od świadczenia netto, tj. po odliczeniu miesięcznej zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne, jak czynił to skarżący. Kwota potrącenia wskazana w decyzji jest prawidłowa i stanowi 25 % wysokości świadczenia brutto tj. kwoty 1118,17 zł. Zatem odpowiadała granicom przewidzianym w art. 140 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Po odjęciu kwot potrąceń egzekucyjnych, podatku i składek na ubezpieczenia społeczne, do wypłaty miesięcznie przysługuje wnioskodawcy na podstawie skarżonej decyzji kwota 669,63 zł, która przekracza połowę najniższej emerytury. Zgodnie z komunikatem Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie kwoty najniższej emerytury i renty, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku dla sierot zupełnych oraz kwot maksymalnych zmniejszeń emerytur i rent (M.P. z dnia 27 lutego 2014 r.), wydanym na podstawie art. 94 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, od dnia 1 marca 2014r. kwota najniższej emerytury i renty wynosi bowiem 844,45 zł miesięcznie - stąd jej połowa stanowił kwota 422,22 zł. Decyzja Prezesa KRUS respektuje tym samym także warunek określony art. 141 ust. 1 pkt 3 w.w. ustawy, odnoszący się do kwoty świadczenia wolnej od egzekucji i potrąceń, tj. odpowiadającej 50% kwoty najniższej emerytury lub renty.

W konsekwencji, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie wnioskodawcy, jako bezpodstawne, oddalono.